

سُبْدَةُ الْمَالِكِ لَكُلِّ وَهَنْئَةٍ^١ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَامٌ عَلَىٰ

به اسم الله رحمان رحيم

يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُهُودِ هُوَ أَحْلَتُ لَكُمُ الْبَيْعَ

يَا اى کسان با ایمان کنید وفا به عقدها. حلال است برای شما چهار پایان

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ حِلٍّ لِصَيْدٍ وَأَنَّهُمْ حُرَمٌ

مواشی^١ إِلَّا آنچه تلاوت شد برای شما، نیست حلال شکار وقتی هستید در احرام.

١) الانعام: مواشی. حیوانات علف خوار. نعمت میگیرند از علف و نعمت است گوشت و شیر آنها برای انسانها.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِذْ أَمْنَوْا لَا تُحِلُّوا شَعَالِرَ

يقیناً الله میکند حکم آنچه دارد اراده * با ایمان نکنید حلال شعائر

الله وَلَا الشَّهْرُ الْحَرَامُ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَادِ وَلَا آمِينَ

الله را و نه ماه حرام را و نه هدايا را و نه قلائد را و نه پناهندۀ

الْبَيْتُ الْحَرَامُ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا

بیت الحرام که میجویند فضلی از رب خود و رضایت او را. وقتی

۱) شعائر الله: حیواناتیکه در حج برای قربانی تفویض شده اند. قلائد: حیواناتیکه با گلوبندها تزیین شده اند. هدايا: تحفه ها.

۱) از احرام خارج شدید.

۳ المائدة ۵

لایحب الله ۶

منزل ۲

حَلَّتُمْ فَاصْطَادُوا طَوْلًا لَا يَجِدُ مَثْكُومٌ شَنَانٌ قَوْمٍ أَنْ صَدُوقُكُمْ

حلال شدید^۱ باز شکار کنید. و نسازد مجرم شمارا دشمنی قومیکه بازداشتندشمارا

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا مَا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبَرِّ وَ

از مسجد حرام، که کنید تعدی. بکنید معاونت در خوبی و

الْتَّقُوا صَلَاتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدُوانِ صَلَاتَعَاوَنُوا عَلَى اللَّهِ إِنَّ

تقوا، و نکنید معاونت در گناه و عداوت و کنید تقوا به الله. یقیناً

الله شدید العقاب ۱ حرمت علیکم الہیۃ وَ اللَّهُمْ وَ

الله است شدید در عقوبت * حرام است برشما مرده و خون و

لَهُمُ الْخَنْزِيرُ وَ مَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَ الْمُنْخَنِقَةُ وَ الْمُوْقُوذَةُ

گوشت خنزیر و آنچه شود تهلیل بغیر الله برآن و اختناق شده و سرکوب شده

وَ الْمُتَرَدِّيَةُ وَ النَّطِيحَةُ وَ مَا أَكَلَ السَّبُعُ لِأَمَادَ كَيْنُونُ وَ

و پرتاپ شده و شاخ شده و آنچه خورده درندگان إلا آنچه ذبح کردید. و

مَاذَرْجَهُ عَلَى النَّصِيبِ وَأَنْ تُسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ

آنچه ذبح شده به پیشگاه بتان و آنکه میکنید تقسیم توسط تیرها. اینها اند فسق.

الْيَوْمَ يَدِعُ إِلَيْهِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشُو هُمْ وَ

امروز مأیوس اند کسان کافر از دین شما پس نترسید از آنها و

اَخْشُونِ الْيَوْمَ أَكْلَمْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

بترسید از من. امروز تکمیل کردم بشما دین شمارا و تمام کردم بشما نعمتم را

وَرَضِيَتْ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي حَدُّصَةٍ غَيْرَ

و راضی ام برایشما که اسلام باشد دین شما. پس هرکه مضطرب شود در مخصوصه،^۱ غیر

مُتَجَانِفٌ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^۲ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

تمایل بگناه، بازیقیناً الله است غفور رحیم * سؤال میکنند از تو چیست

أُحَلَ لَهُمْ قُلْ أُحَلَ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلِمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ

حلال برای آنها. بگو حلال است برایشما طیبات^۲ و آنچه تعلیم دادید به درندگان

۱) مخصوصه: گرسنگی، سردردی، دشواری. ۲) طیبات: آنچه پاک است.

مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلِمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ

شکاری، دادید تعلیم آنها را آنچه علم داد بشما الله. بخورید آنچه میگیرند

عَلَيْكُمْ وَ اذْكُرُوا السُّمَّ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

برايشما و ذکر کنید اسم الله را برآن و کنید تقوا به الله. یقیناً الله است

سَرِيعُ الْحِسَابِ ④ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَ طَعَامُ الَّذِينَ

سریع الحساب * امروز شد حلال به شما طیبات.^١ و طعام آنانکه

۱) طیبات: چیزهای پاکیزه نفیس گوارا و معطر.

١) محسنات: زنان پاک دامن.

٢) مسافحین: برای شهوت رانی.

أُوْتُوا الْكِتَبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَ طَعَامٌ كُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَ الْمُحْسَنُونَ

داده شدند کتاب حلال است بشما و طعام شماست حلال به آنها و محسنات^١

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُحْسَنُونَ مِنَ النِّسِينَ أُوْتُوا الْكِتَبَ مِنْ

از مؤمنات و محسنات از آنانکه داده شدند کتاب از

قَبْلِكُمْ إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ هُنْ حِصَنٌ لَّغَيْرِ مَسَافِحِينَ

قبل شما، وقتی بدھید آنها را اجر آنها را تا باشند محسنین غیر مسافحین^٢

وَلَا مُتَّخِذِينَ حَتَّىٰ أَخْدَانٍ طَوَّمَنْ يَكْفُرُ بِالْأَيْمَانِ فَقَدْ حَطَّ

و نشوند گرفته پنهانی. و هر که کند انکار از ایمان البته شد نابود

عَمَلَهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

عمل او و اوست در آخرت از خساره مندان * يا اى کسان با ایمان

إِذَا قَمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ إِلَى

چون قیام کنید برای صلات بشوئید روهای خودرا و دستهای خودرا تا

الْهَرَافِقِ وَ اَسْكُونُوا بِرْءَ وَ سِكْمَ وَ اَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَ اِنْ

ارنج ها، و کنید مسح سرهای خودرا، و پاهای خودرا تا بجلک ها. و اگر

كُنْتُمْ جُنْبًا فَأَظْهِرُوا طَوَانَ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ

باشید جنوب^۱ شوید مطهر. و اگر باشید مريض يا بر سفر يا

جَاءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَ�يِطِ اَوْ لَسْتُمُ النِّسَاءُ فَلَمْ تَجِدُوا

بيايد احدى شما از غایط يا لمس کرده باشید زنان را، ونيابيد

۱) جنوب: کناره، یکطرف، معزور. حالتیکه غسل واجب میشود.

مَلَئَ فَتَيَّبَهُ مَوْاصِعِهِ اطْبِقْ لَا فَامْسَكُهُ وَأَبْوْجُوهِكُهُ وَأَيْدِيَكُهُ

آب، بکنید تیمم با خاک پاک، کنید مسح روها و دست های خودرا

مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكُنْ يُرِيدُ

با آن. ندارد اراده الله که بسازد برای شما کدام حرج^۱ ولاکن دارد اراده

لِيُظْهِرَكُمْ وَلِيُؤْتِمَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ^۶ وَ

که کند مطهر شمارا و کند تمام نعمت خودرا بر شما برای اینکه شکر کنید *

۱) حرج: تکلیف، نا راحتی، شکنجه، رنجش

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثْقَلْتُمْ بِهِ^٦

ذکر کنید از نعمت الله برعایت شمارا برآن

اذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ^٧

چون گفتید شنیدیم و میکنیم اطاعت . و بکنید تقوا به الله . یقیناً الله است علیم برمحتوی

الصُّدُورِ^٧ يَا يَهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا كُوْنُوا قَوَّا مِنْ لِلَّهِ شُهَدَاءَ

* سینه ها یا ای کسان با ایمان باشید قوام^۱ کندگان برای الله، شهداء

۱) قوام: راستی قیام: برخاستن

بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِي مِنْكُمْ شَيْءٌ قَوْمٌ عَلَىٰ الْأَنْعُدِ لِوَاطِ

بالنضاف. و نیاندازد بحرم شمارا دشمنی قومی برآنکه نکنید عدالت.

إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ

بنکنید عدل. آنسست بس قریب بتقوا. و کنید تقوا به الله. یقیناً الله است خبیر

بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ أَمْنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ

برآنچه عمل میکنید * وعده کرده الله بکسان ایمان دار و اعمال صالح،

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ٩ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

برایشان مغفرت و اجر عظیم * و آنانکه کفر کردند و تکذیب کردند برآیات ما

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ١٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نَعْمَتٌ

آنها اند اصحاب جهنم * یا ای کسان با ایمان شوید متذکر نعمت

اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُوَا إِلَيْكُمْ أَيُّهُمْ فَكُفَّ

الله برخود چون قصد کرد قومی تا کنند دراز بر شما دستهایشانرا، بازداشت

إِذْ يَأْتِمُ عَنْكُمْ وَأَتْقُوا اللَّهَ طَوْعًا عَلَى اللَّهِ فَلَيَسْتُو كُلُّ الْمُؤْمِنُونَ ۝

* دستهای شانرا از شما. و کنید تقوا به الله . و بر الله کنند توکل مؤمنان *

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۚ وَبَعْثَنَا مِنْهُمْ

و البتہ کرد اخذ الله میثاق بنی اسرائیل را. و بعث کردیم من جمله

اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَكُمْ أَقْهَمُمُ الصَّلَاةَ

دوازده نقیب^۱. و گفت الله منم باشما. اگر قایم کنید صلات را

۱) نقیب: پیشوای سرکرد، آمر، رئیس.

وَاتَّيَّتُمُ الرِّزْكَوَةَ وَامْتَنَّتُمُ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمْ

و بدھید زکات را و ایمان آرید بر رُسلم و مدد کنید آنهارا و قرض دھید به

اللَّهُ قَرُضَ أَحَسَنًا لَا كَفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ وَلَا دُخُلَّنَّكُمْ

الله، قرض حسن، میکنم کفاره از شما گناهان شمارا و میکنم داخل شمارا

جَدَّلْتَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ

بجنات، دارد جریان از تحت آن انھار. و هر که کافر شود بعد ازین از شما

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءُ السَّبِيلِ ۝ فِيمَا نَقْضُهُمْ مِّيثَاقُهُمْ

يقیناً گم کرد سواء سبیل را * بسبب نقض ایشان از میثاق خود

لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قُسْيَةً يُحِرِّفُونَ الْكَلَمَ عَنْ

لعت کردیم برآنها و ساختیم قلب های آنها را قاسیه. کنند تحریف کلمه را از

مَوَاضِعِهِ لَا نُسُوا حَتَّىٰ مَمَّا ذُكِرَ وَإِلَهٌ وَلَا تَرَالْ تَطْلِعُ

مواضع آن و فراموش کنند حصہ آنچه ذکر شدند برآن. و لا یزال میشوی مطلع

۱) سواء سبیل: راه راست.

عَلَىٰ خَاتِمَةِ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاغْفِرْ عَنْهُمْ وَاصْفِرْ

بر خيانات آنها، إلا قليل از آنها، بکن عفو آنها و در گذر.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّمَا نَصَارَىٰ

يقیناً الله دارد حب به محسینین * و از آنانکه گفتند مائیم نصارا

أَخْذُ نَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذَكَرْ رَوَابِهٌ فَأَغْرِيَنَا بِهِمْ

اخذ کردیم میثاق آنها مگر فراموش کردند حصه آنچه ذکر شدند برآن، برانگیختیم بین آنها

الْعَدَّاةَ وَالْبَعْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَذِّهُمْ

عداوت و بعض را تا يوم قيامت. و زود ميدهد خبر آنهارا

اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ١٤ يَا أَهْلَ الْكِتَبِ قَدْ جَاءَكُمْ

الله آنچه همواره میکردند صنع * يا اهل كتاب یقیناً آمد بشما

رَسُولُنَا يَبْيَسْ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَبِ

رسول ما میکندیان بشما کثیر آنچه شما میداشتید مخفی از كتاب

وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ هُوَ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ^{١٥}

و میگذرد^۱ از کثیر. یقیناً آمد بشما از الله نور و کتاب مبین *

يَهْدِي بِكَ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَكَ سُبْلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ

کندهدایت به آن الله هرکه شود تابع رضوان او، بر راهی سلام، کندخارج آنهارا

مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِي يُهْمِرُ إِلَى صِرَاطِ

از ظلمات بسوی نور باذن خود و کند هدایت آنهارا بر صراط

۱) در اینجا عفو بمعنای درگذشت است. آنچه ضروریست بیان میکند و از دیگر آن میگذرد.

مُسْتَقِيمٌ^{١٦} لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ

مستقيم * البته کفر کردند آنانکه گفتند یقیناً الله هست مسیح پسر

مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ

مریم. بگو کیست مالک جز الله برچیزی، اگر کند اراده که کند هلاک

الْمَسِيحُ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهَ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَإِنَّ اللَّهَ

مسیح پسر مریم را و مادر او را و هر که در زمین است جمیعاً. واژ الله

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّهُ خَلَقَ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ

پادشاهی سماوات و زمین است و مابین آنها. کند خلق آنچه خواهد. والله است

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{١٧} وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ

بر کل شيء قادر * و گوید یهود و نصارا مائیم

أَبْنُؤُ اللَّهِ وَأَجِبَّاؤُهُ فَلَمْ يُعَذِّبْكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ

پسران الله و محبوبان او. بگو چرا میکند عذاب شمارا برگناهان شما.^۱ بلکه شمایید

۱) تبعیض نژادی، لسانی، ملی، قومی وغیره بار بار سبب عذاب شماست، بار بار همان چشم پوشی از حق و بی عدالتی است.

بَشَرٌ مِّنْ خَلْقَهُ يَعْفُرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ

بشر از جمله خلقت او. کند مغفرت هر کرا خواهد و کند عذاب هر کرا خواهد. و از الله

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ^{١٨}

* پادشاهی آسمانهاست و زمین و ما بین آنها. و سوی اوست مصیر

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ

يا اهل کتاب یقیناً آمد بشما رسول ما، میکند بیان بشما بعد گست

مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٌ

از رسول که نگوئید نیامد برای ما کدام بشیری و نه نذیری.

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

حالان آمد برایشما بشیر و نذیر. و الله است بر کل شیع

قَدِيرٌ^{١٩} وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُوا إِذْكُرْ وَإِنْعَمْتَ اللَّهَ

قدیر * و وقتی گفت موسی يا قوم شوید متذکر نعمت الله را

عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلْتُمْ أَنْبِياءَ وَجَعَلْتُمْ مُّلُوْكًا وَأَنْتُمْ كُمْ

بر خود چون ساخت بین شما انبیاء و ساخت شما را پاد شاهان. و داد بشما

مَا لَهُ يُؤْتَ أَحَدًا مِّنَ الْعَلِيِّينَ ۝ يَقُولُمِ إِذْ خَلُوا الْأَرْضَ

آنچه نداد به احدی از عالمين * يا قوم شوید داخل بزمین

الْمُقَدَّسَةِ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُ وَاعْلَمْ أَدْبَارِكُمْ

قدس که نوشته الله بشما و نکنید برگشت بر پشتهای خود

فَتَنْقِلِبُوا خَسِيرِينَ ۝ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قُوَّةً جَبَارِينَ ۝

تامنقلب شوید خساره مندان * گفتند یا موسیٰ یقیناً آنجاست قوم بس جبار

وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا

و ما هرگز نشویم داخل آن حتى شوند خارج از آنجا. پس اگر شدند خارج از آنجا

فَإِنَّمَا دَخِلُونَ ۝ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ

بازما داخل میشویم * گفت دونفر از کسانیکه داشتند خوف، بودنعمت الله

عَلَيْهِمَا ادْخُلُوهُ اعْلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ قَاتِلُكُمْ

برآنها، شوید داخل برآنها از دروازه. وقتی داخل شدید آن را میگردید

غَلِبُونَ هُوَ عَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ كُفُورَهُمْ مُؤْمِنُينَ ۚ ۲۳ قالوا

مردم غالب. و بر الله بکنید توکل اگر هستید * گفتند

يَوْمَئِنَ إِنَّكُنْ تَذَكَّرُ خَلَهَا أَبْدًا مَادَأْمُوا فِيهَا فَإِذْهَبْ أَنْتَ

يا موسى ما هرگز نمشویم داخل آن ابدًا تا هستند آنجا پس برو تو

وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُمْ نَا قَاعِدُونَ^{٢٤} قَالَ رَبِّي لَا أَمْلِكُ

وَرَبِّتُ، بِكَنِيدِ قَتَالِ مَا هَمِينِجَا نَشَسْتَهُ اِيمَّ * گفت ربم من نیستم مالک

إِلَّا نَفْسِي وَأَخْرِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفُسِيقِينَ^{٢٥}

* إِلَّا بِنَفْسِ خَوْدِ وَبِرَادِرْمِ تَفْرِيقَ كَنْ بَيْنَ مَا وَبَيْنَ قَوْمَ فَاسِقَانِ

قَالَ فَإِنَّهَا حَرَمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيمُونَ فِي

گفت پس اینهمه حرام اند برآنها چهل سال. باشند سرگردان در

الْأَرْضُ طَفَّلًا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفُسِيقِينَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ

زمین. پس نکن یأس بر قوم فاسقان * و تلاوت کن بر آنها

نَبَأَ أَبْنَى ادْمَرْ بِالْحَقِّ مَاذُ قَرَبَانًا فَتُعَذَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا

خبر دوپسر آدم را بحق. وقتی قربانی کردند قربانی را بشد قبول از یکی آنها

وَكُمْ يُتَقَبَّلُ مِنَ الْآخِرِ طَقَالَ لَا كُتُلَكَ طَقَالَ إِنَّمَا يُتَقَبَّلُ

و نشد قبول از دیگری. گفت میکنم قتل ترا. گفت یقیناً میکند قبول

اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ لَكُمْ بُسْطَةُ إِلَيْيَّ يَدَكُ لِتَقْتُلُنِي مَا

الله از مردم متقى * اگر دراز کردی بمن دست را که قتلم کنی نمیکنم

أَنَا بِإِيمَانِي أَبْرَأُ إِلَيْكَ لَا أَقْتُلُكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ

من دراز دستم را بتو که قلت کنم. من دارم خوف از الله رب

الْعَالَمِينَ ۝ إِنِّي أَرِيدُ أَنْ تَبُو آبِإِثْرِي وَإِثْرِكَ فَتَكُونُ مِنْ

عالミان * من دارم اراده که بارشوي از گناهم و گناهت باششوي از

أَصْحَابُ النَّارِ وَذَلِكَ جَزْءٌ مِّنَ الظَّالِمِينَ^{٢٩} فَطَوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ

اصحاب آتش. * ساخت مطیع اورا نفس او ظالمان

قُتِلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَسِيرِينَ^{٣٠} فَيَعْثَثُ اللَّهُ

قتل برادرش، وکردقتل اورا و شد صبح از خساره مندان * کرد بعث الله

غُرَابًا يَجْعَلُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيكَ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ

غرابی^١ راکه میکاوید در زمین تا بنماید او را چگونه پوشاند جثه برادرش را.

١) غراب: زاغ

قَالَ يَوْمَ لَكُمْ أَعْجَزُتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ فَأَوْارِي

گفت وای برمن، عاجز بودم که باشم مثل این غراب تا میپوشاندم

سَوْءَةً أَرْتَهُ فَاصْبَرْهُ مِنَ النَّذِيرِ مِنْ أَجْلِ ذُلْكَ هَذِهِ

جهة برادرم را. گردید صبح از این

* نادمین

از

اجل

كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُمْ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ

نوشتمیم بر بنی اسرائیل هرآنکه قتل کند نفسی را بغیر نفس

أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانُوا قَاتِلَّ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَهَا

يا فسادی در زمین، مثل اینکه قتل کرد مردم را جمیعاً. و هر که کند احیاء آنرا

فَكَانُوا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ

مثل اینکه کرد احیاء مردم را جمیعاً. و یقیناً آمد برایشان رُسُل ما با بیانات

ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَكُسُرٌ فُؤُنَّ^{٤٤} إِنَّهَا

باز یقیناً کثیر از آنها بعد از آن هم در زمین اند اسراف گران * یقیناً

جَزَءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ

جزا آنانکه میکنند محاربه با الله و رسول او و میکنند سعی در زمین

فَسَادًا أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يُصْلَبُوا أَوْ تُقْطَعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ

بساد که شوند قتل یا شوند صلیب یا شود قطع دستهای آنها و پاهای آنها

مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْعَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خَزْيٌ فِي الدُّنْيَا

بر خلاف یا شوند تبعید از زمین. اینست برایشان رسوانی در دنیا

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ^{٣٣} إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ

و برایشان در آخرت است عذاب عظیم * إلا آنانکه توبه کردند از قبل

أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^{٣٤} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آنکه قادر شدید برآنها. باشد معلوم بشما که الله است غفور رحيم * يا اي کسان

إِنَّمَا تَقْوَى اللَّهُ وَإِنْتُغْوِيَ إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ

با ایمان تقوا کنید به الله و دریابید نزد او وسیله و جهاد کنید فی سبیل او تا شما

نَفْلُحُونَ^{٢٥} إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْا أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

فلاح یاید * یقیناً آنانکه کفر کردند اگر از آنها باشد آنچه در زمین جمیعاً

وَمِثْلُهُ مَعَهُ لِيَقْتُلُ وَإِلَيْهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْسِلَ

و مثل آن همرايش، که کنند فديه آنرا بجای عذاب یوم قیامت، نشود قبول

مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^{٢٦} يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ

از آنها. و برای آنهاست عذاب الیم * دارند اراده که شوند خارج از آتش

وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ^{٣٧} وَالسَّارِقُ

و نمیتوانند خارج شوند از آن. و برای آنهاست عذاب مقیم* و از سارق

وَالسَّارِقَةُ فَاقْطُعُوا أَيْدِيهِنَّا جَزَاءً لِمَا كَسَبَتْنَاكَلَامَنَ

و سارقه کنید قطع دستهای آنها را بجزاء آنچه کسب کردند، پندی از

اللَّهُ طَوَّالَهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^{٣٨} فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمٍ هُوَ أَصْلَحُ

الله. و الله است عزیز حکیم * پس هر که توبه کند از بعد ظلم خود و شود اصلاح

فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوَبُ عَلَيْهِ طَوْفَرًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^{٣٩} أَكَمْ تَعْلَمُ أَنَّ

باز یقیناً الله میشود تواب بر آنها. یقیناً الله است غفور رحیم * آیا نداری علم که

اللَّهُ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ

الله، ازا وست پادشاهی آسمانها و زمین. میکند عذاب هر کرا خواهد و میکند مغفرت

لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{٤٠} يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ

هر کرا خواهد. و الله است بر کل شیء قدیر * يا اي رسول

لَا يَحِزِّنْكَ اللَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا

نکند محزون ترا آنانکه سریعاً میکوشند در کفر، از آنانکه میگویند

أَمْتَأْنِي أَفَوَاهُمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ وَمَنْ الَّذِينَ هَادُوا إِذْ

ایمان داریم با دهنهای خود و ندارد ایمان قلبهای آنها. و از کسان یهودی،

سَمِعُونَ لِلَّكَذِبِ سَمِعُونَ لِقَوْمِ الْأَخْرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ مُحَرَّقُونَ

استماع کنندگان دروغ اند، استماع کنندگان قوم دیگری که نیامده اند نزدت. میدهند تحریف

الْكَلِمَةُ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُلُوْدٌ

كلمه را از بعد تعین موضع آن. میگویند اگر دهنده بشما اینرا کنید اخذ آنرا

وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاحْذِرُوا طَوْمَانٍ يُرِيدُ اللَّهُ فِتْنَتَكُمْ فَلَكُمْ

و اگر ندادند آنرا بکنید حذر. و هر کرا کند اراده الله بفتحه او، باز نتوانی

تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُظْهِرَ

تملیک او را از الله چیزی.^۱ آنها اند کسانیکه ندارد اراده الله که سازد مطهر

۱) هر که را الله (الحق) مورد آزمایش قرار دهد تو(ای نبی) نتوانی اختیاردار(مالک) سازی اورا.

قُلْوَبُهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خُزْنٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ

قلبهای آنها را. برای آنهاست در دنیا رسوانی و برای آنهاست در آخرت عذاب

عَظِيمٌ^{٤١} سَمِيعُونَ لِكُلِّ ذِبْحٍ كَلُونَ لِسُوتٍ فَإِنْ جَاءُوكَ

عظمیم * سامعین دروغ بوده خورندگان مال حرام اند. اگر بیایند نزدت

فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ

بکن حکم بین آنها یا بکن اعراض از آنها. و اگر کنی اعراض از آنها نتوان

يَضْرُوْكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكِّمْتَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقُسْطِ طَرَانَ

ضرر کند بتو چیزی. و اگر حکم کردی بکن حکم بین آنها با انصاف. یقیناً الله

اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ٤٢ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمْ

دارد حب بمردم با انصاف * و چطور میسازند حکم ترا و نزد آنهاست

الْتَّوْرِثَةُ قِيمَةٌ حَكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّونَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ طَوْمَانَ

تورات، در آن است حکم الله باز میگردانند پشت از بعد آن. و نیستند

أُولَئِكَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ

آنها مردمان مؤمن * ما كردیم نازل تورات را، درآنست هدایت و نور.

يَحُكُمُ بِهَا التَّبِيَّعُونَ الَّذِينَ آسْلَمُوا إِلَيْنَا هَادُوا وَالرَّاشِدُونَ

کردنده کم برآن انبیاء آنکه تسليم بودند، از کسان یهود و ربانيون

وَالْأَحْبَارُ بِمَا أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شَهَادَةً

و اهل خرد، چون میکردن حفاظت از کتاب الله و بودند برآن شهادت دهنگان.

فَلَا تَخْشُو النَّاسَ وَ اخْشُوْنِ وَ لَا تَشْرُوْا بِاِيمَانِكُمْ

پس نترسید از مردم و بترسید از من و نخرید با آیات من ثمن

قَلِيلًا وَ مَنْ لَمْ يَعْمَلْ كُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمْ

قليل را. و هر که نکند حکم برآنچه کرد نازل الله باز آنها هستند

الْكُفَّارُونَ ٤٤ وَ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ لَا

کافران * و نوشتم براى آنها در آن که یقیناً نفس بنفس و

الْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذْنَ بِالْأُذْنِ وَ

چشم بچشم و بینی و گوش بگوش و

السِّنَ بِالسِّنِ لَا الْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ

دندان بدندان و جروح را قصاص.

كُفَّارَةً لَهُ وَمَنْ لَمْ يَكُنْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

کفاره برايش. و هر که نکند حکم برآنچه کرد نازل الله باز آنها هستند

الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَ قَفَّيْنَا عَلَى أَثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

مردم ظالم * و در قفای آثار آنها فرستادیم عیسیٰ ابن مریم را

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التُّورَةِ وَ اتَّبَعْنَاهُ الْأُنجِيلَ

صدق آنچه پیش دست او بود از تورات و دادیم اورا انجیل را،

فِيهِ هُدًى وَ نُورٌ وَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التُّورَةِ

در آن بود هدایت و نور و مصدق بر آنچه پیش دست او بود از تورات

وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ^{٤٦} وَلِيَحُكُمُ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ

و هدایت و موعظه برای مردم متقی. * و بکند حکم اهل انجیل

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ^{٤٧} وَمَنْ لَمْ يَحُكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ

برآنچه کردنازل الله درآن. و هر که نکند حکم برآنچه کردنازل الله پس آنها

هُمُ الْفُسِقُونَ^{٤٧} وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا

هستند مردم فاسق * ونازل کردیم برایت کتاب را برق، مصدق

لِمَا بَيْنَ يَدَيْكَ مِنَ الْكِتَبِ وَمُهِمَّنَا عَلَيْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ

آنچه پیش دست آن بود^۱ از کتاب و مهیمن^۲ برآن، بکن حکم بین آنها

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَبَعِهِ أَهْوَاءَهُمْ عَنْ هَاجَاءِكَ مِنَ الْحَقِّ^۳

باآنچه کردن از نازل الله و نکن متابعت اهواه^۳ آنها را بجای آنچه آمد برایت از حق.

لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرُعَةً وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ

برای کل شما ساختیم شریعتی و روشنی. واگر میخواست الله بازمیساخت شمارا

۱) بعضًا گفته میشود پیش دستی کردن یا پیش دست بودن. ۲) مهیمن: نگهبان، پاسبان، محافظ، مراقب. ۳) اهواه: خواهشات

أُمَّةً وَاحِدَةً وَلِكُنْ لِيَبْلُو كُمْ فِي مَا أَنْكُمْ فَاسْتَيْقُوا الْخَيْرَاتِ

امت واحد ولاكن تا بازمайд شمارا قرار آنچه داد بشما پس سبقت کنید بخيرات.

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَزَّلُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ^{٤٨}

* به الله مر جع شماست جمیعاً بازمیکند خبر شمارا با آنچه بودید در آن بمخالفت

وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ إِنَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَبَعَّهُ أَهْوَاءُهُمْ وَ

و آنکه بکن حکم بین آنها طبق آنچه کرد نازل الله و نکن متابعت خواهش آنها را و

اَحَدٌ رَّهْمٌ اَنْ يَغْتِنُوكُمْ عَنْ بَعْضٍ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ فَإِنْ

حدر کن از آنها تا نیاندازند در فتنه ترا از بعضی آنچه کردناز爾 الله برایت. پس اگر

تُوَلُوا فَاعْلَمُ اَنَّهَا يُرِيدُ اللَّهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضٍ ذُنُوبَهُمْ

رو گشتنند بدان که اراده دارد الله که کند مصاب آنها را بعضی گناهان آنها.

وَالَّذِي كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفْسِقُونَ^{٤٩} اَفَحُكْمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ

و یقیناً کثیر از مردم فاسق هستند * آیا حکم جاهلیت را میخواهند؟

وَمَنْ أَحْسَنْ مِنَ اللَّهِ حَكْمًا لِّقَوْمٍ يُوْقِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

وَكِيسْت اَحسن از الله بر حکم بقوم دارای یقین * يا اي کسان

أَمْنُوا لَا تَتَخَذُوا إِلَيْهِمُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْ لِيَاءً بَعْضُهُمُ أَوْ لِيَاءً

با ايمان نکنيد اخذ يهود و نصارا را اولياء خود. بعضی آنها اند اولياء

بَعْضٌ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ مُّرْدِنَّ اللَّهُ لَا يَهْدِي

بعضی. و هر که گیرد ولی آنها را از شما پس اوست از آنها. يقیناً الله نکند هدایت

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ

قوم ظلم کننده را * می بینی آنانراکه در قلب های آنهاست مرض، می شتابند

فِيهِمْ يَقُولُونَ مَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَأْرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ

بین آنها، میگویند میترسیم که نصیب ما شود دوران روزگار. شاید الله که بیآید

بِالْفُتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصِبِّحُوا عَلَى مَا أَسْرَرْ وَإِنَّمَا أَنْفَسِيمُ

با فتح یا امری از جانب خود پس صباح بر آنچه کردندپنهان در نفشهای خود

نُلِمِينَ^{٥٢} وَيَقُولُونَ الَّذِينَ أَمْنَوْا أَهُؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا

نادم گردند. * و میگویند آنانکه میخوردن قسم

بِاللَّهِ جَهْدُ أَيْمَانِهِمْ لَا إِنْهُمْ لِمَعْكُمْ حَبِطُتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا

به الله، جهد پیمان های خود، آنها اند با شما. بهدر رفت اعمال آنها، شدند صباح

خَسِرِينَ^{٥٣} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا مَنْ يُرْتَدَ مِنْكُمْ عَنِ دِينِهِ

خساره مندان * يا اي کسان ايمان دار هر که شود مرتد از شما از دين خود

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ مُّجْهِنُونَ وَمُرْجَبُونَ لَا ذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

بزودی میارد الله قومیرا که دارد حب به آنها دارند حب به او، فروتن بر مؤمنان

أَعْزَّةٌ عَلَى الْكُفَّارِ إِنَّمَا هُدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ

عز تمند بر کافران میکنند جهاد فی سبیل الله و نکنند خوف از

لَوْمَةَ لَا يَمِّدُ ذَلِكَ فَضْلُّ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

ملامتی ملامتگری. اینست فضل الله میدهد هر کرا خواهد. و الله است واسع

عَلَيْهِمْ إِيمَانًا وَلِكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا إِذْنَنَّ^{٥٤} يُقِيمُونَ

عليم * يقيناً ولی شماست الله و رسول او و کسان با ایمان و کسانیکه کنند قایم

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ^{٥٥} وَمَنْ يَتَوَلَ اللَّهَ

صلات را و میدهند زکات را و هستند رکوع کنندگان * و هر که کرد تکیه بر الله

وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَلِيلُونَ^{٥٦}

* و رسول او و کسان ایمان دار پس يقيناً حزب الله هستند غالب شوندگان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا لَا تَتَخَذُوا إِلَيْنَا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُرُزُوا وَ

يا اي کسان با ايمان نکنيد اتخاذ آنرا که میکنند اتخاذ دین شمارا هزو و

لَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارُ أَوْلَيَاءُ

لعب، از آنانکه داده شده کتاب از قبل شما، و کفار را اولیاء.

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا نَادَيْتُمُوهُ إِلَى الصَّلَاةِ

و تقواکنید به الله اگر هستید مردم مؤمن * وقتی ندا شود بشما برای صلات

اتَّخَذُوا هُزُوًّا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِمَا هُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ^{٥٨} قُلْ

میگیرند آنرا هزو و لعب. اینطور چونکه هستند قوم بی عقل * بگو

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنْا إِلَّا أَنْ أَمْسَأَ إِلَيْهِ وَمَا أَنْزَلَ

يا اهل کتاب آیا میگیرید انتقام ازما الا که ایمان آور دیم برالله و آنچه شد نازل

إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلٍ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ^{٥٩} قُلْ هَلْ

برما و آنچه شد نازل از قبل و یقیناً اکثر شما فاسق هستید * بگو آیا

أَنْبَئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَتُّوْبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَ

دهم خبر بشما بدتر از این مجازاتی نزد الله؟ آنکه لعت کرده براو الله و

غَضِيبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالخَنَازِيرَ وَبَنِيَّ الظَّاغُوتِ

غضب کرده براو و ساخته از جمله آنها میمونان و خنازیر و بندگان طاغوت.^۱

أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَ أَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ وَإِذَا جَاءَهُمْ

آنها اند در شر مکان و بس گم اند از سوae سبیل * وقتی میآیند نزد شما

۱) میمونان: کسانیکه تقلید میکنند ۲) خنازیر: حلال و حرام را تفریق نمیکنند ۳) بندگان طاغوت: شیطان پرستان.

قَالُوا أَمْنَا وَقَدْ دَخَلُوا إِلَى الْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ طَوَّافِيْنَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

میگویند ایمان داریم حالانکه هم دخول آنهاست در کفر و هم خروج آنها. و الله خوب علم دارد

بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ

آنچه را می کردند پنهان * و می بینی کثیر آنها را کنند سرعت بسوی گناه

وَالْعُذُولَةِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْلَةَ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَوْلَا

و عدول و مأکولات حرام. هست پست آنچه همواره میکنند * چرا

يَنْهَا هُمُ الرَّبَّيَانِيُونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ

نمیکندنهی آنهارا ربانیون و اهل دانش از سخنهای پرگناه آنها و خوراک

السُّحُّت طَبِيعَسَ كَانُوا يَصْنَعُونَ^{٦٣} وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ

حرام. هست پست آنچه می‌کنند صنع * و میگوید یهود دست الله

مَغْلُولَةٌ غُلْتُ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا مَبْلُوكُهُ مَبْسُوطُهُ كُثُنٌ لَا

بند است. بند است دستهای آنها و لعنت شده اند برآنچه گویند. بلکه دستهای اوست کشاده

يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِدَّنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُ

دهد نفقه طور خواهد. و میکند زیاد در کثیر آنها، آنچه شده نازل بر تو

مِنْ رَبِّكَ طُغِيَانًا وَ كُفْرًا وَ الْقَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَ الْبُغْضَاءُ

از رب تو، طغيان و کفر را. و انداختیم بین آنها عداوت و بغض را

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا إِلَلَهُرِبْ أَطْفَاهَا اللَّهُ وَلَا

تا يوم قیامت. همه گاه میکنند بلند آتش حرب را میکند اطفاء آنرا الله

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ^{٦٤}

* و میکنند سعی در زمین بفساد. و الله ندارد حب بمفسدان

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابَ امْنُوا وَاتَّقُوا لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

و اگر که اهل کتاب آرند ایمان و کنند تقوا کنیم کفاره از آنها گناهان آنهارا

وَلَأَدْخِلَنَاهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ^{٦٥} وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ

و کنیم داخل آنهارا بجنات نعیم * و اگر آنها دارند قایم تورات را

وَالْأَنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَا كَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ

و انجيل را و آنچه نازل شد برآنها از رب آنها بخوردن از فوق خود

وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أَمْلَأَ مُقْتَصِدَةً وَكَثِيرٌ

و از تحت پاهای خود. از آنها اند امتی مقتصد. و کثير

مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ وَبِلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ

آنها اند بس بد به اعمال خود * يا اي رسول ابلاغ کن آنچه شد نازل بتو

مِنْ رَبِّكَ طَوَّا نَمَاءٌ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا يَلْعَثُ رَسُولُكَ طَوَّا اللَّهُ يَعْصِمُكَ

از رب تو. و اگر نکردی فعل پس نکردی ابلاغ رسالت او را. والله دارد بعصمت ترا

مِنَ النَّاسِ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهُدِي الْقَوْمَ الْكُفَّارِينَ ٦٧ قُلْ يَا أَهْلَ

از مردم. يقیناً الله نمیکند هدایت * بگو يا اهل

الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ وَالْأُنْجِيلَ وَ

کتاب نیستید بر هیچ شیئ قایم دارید حتى تورات را و انجیل را و

فَآتَيْنَاهُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَيَرَيْدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَمَا أُنْزَلَ إِلَيْكَ

آنچه شد نازل بشما آنچه شد نازل بتو
بکثیر آنها و میافراید

مِنْ رَّبِّكَ طُغِيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِ^{٦٨} إِنَّ

از رب تو، طغيان و کفر را. پس نکن یأس بر قوم کافران * یقیناً

الَّذِينَ امْنَوْا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ

کسان با ايمان و کسان يهودي و صابئون و نصارا هر که

أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَ

ایمان آرد به الله و یوم آخرت و عمل صالح کند نباشد خوف برآنها و

لَا هُمْ يَحْزُنُونَ^{٦٩} لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا

نه آنها کند حزن * یقیناً کردیم اخذ میثاق بنی اسرائیل را و ارسال کردیم

إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلُّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ فَمَا لَاتَهُوايْ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا

برای آنها رُسل. هرگاه میآمد باانها رسولی که نبود بهوای نفشهای آنها، فرقه

كَذَّبُوا وَ فَرِيقًا يَقْتَلُونَ ۚ ۷۰ وَ حَسِبُوا أَلَا تَكُونُ فِتْنَةٌ فَعَمُوا

تکذیب کردند و فریقه را کردن قتل * و حساب میکردند که نباشد آزمایشی، پس کور

وَ صَمُوا اثْمَرَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَ صَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ

و کر شدند باز شد تواب الله برآنها باز شدند کور و کر کثیر از آنها.

وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۗ ۷۱ لَقَدْ كَفَرَ الظَّالِمُونَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

و الله است بصیر برآنچه میکنند عمل * البته کفر کردند آنانکه میگویند یقیناً الله هست

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمٍ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُهُ وَأَعْبُدُهُ وَ

مسیح ابن مریم . و گفت مسیح یا بنی اسرائیل کنید عبادت

اللَّهُ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ إِنَّمَا مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ

الله ربمرا و رب خودرا. یقیناً هر که کند شرك به الله حقیقتاً حرام کرده الله

عَلَيْهِ الْجَنَّةُ وَمَا وَلَهُ التَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
۷۴

* بر او جنت را و مأوا اوست آتش. و نباشد برای ظالمان کدام نصرت دهنده *

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ

البته كفر كردن آنانکه گفتند يقیناً الله است سوم ثلاثة. و نیست دیگر اله

إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلَا إِلَهَ مِنْهُوَا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمْسِنَ الَّذِينَ

الا اله واحد. و اگر ندهند انتها آنچه میگویند میکند مس بکسان

كُفَّارُ وَأَمْمَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ ۝

کافر آنها عذاب الیم * چرا نمیکنند توبه پیش الله و نمیخواهند مغفرت ازاو.

وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ٧٤) مَا الْمَسِيحِيُّهُ وَابْنُ مَرِيمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَقْتُ

وَاللَّهُ أَسْتَغْفِرُ رَحِيمَ * نِيَسْتَ مَسِيحَ ابْنَ مَرِيمَ إِلَّا رَسُولٌ بَنْتَهُ گَذَشْتَ

مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمْمَهُ صِدِّيقَةٌ كَانَتِي أَكُلُّنَ الطَّعَامَ أَنْظُرْ

از قبَل او رُسُل. و مادرش بود صدِيقه. هردو میخوردن طعام. بکن نظر

كَيْفَ نَبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنِّي يُوَفَّ كُونَ ٧٥) قُلْ

چگونه میکنیم بیان برایشان آیات را باز بکن نظر کجا میشوند منفک * بگو

أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ كُلَّاً مِنْ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا طَوَّلَ اللَّهُ

آیا میکنید عبادت بدون الله آنکه نیست مالک بشما ضری و نه نفعی. و الله،

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوْرَ فِي دِينِكُمْ

اوست السَّمِيعُ الْعَلِيمُ * بگو يا اهل کتاب نکنید غلو در دین خود

غَيْرُ الْحَقِّ وَلَا تَشْبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلٍ وَ

غیر حق و نکنید متابعت خواهشات قومی را که گمراه شده اند از قبل و

أَضَلُوا كَثِيرًا وَضَلُوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ **لِعْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا**

کردند گمراہ کثیری را و گم بودند از سوآء السبيل^۱ * لعنت شد بر کسان کافر

مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوَدَ وَعِيسَى ابْنِ هَرِيمَ ذَلِكَ بِمَا

از بنی اسرائیل به زبان داود و عیسی ابن مریم. بسبب آنکه

عَصَوْهُ كَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ **كَانُوا لَا يَتَّخَذُونَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوهُ**

عصیان کردند و بودند مردمان سرکش * همواره نمیکردند نهی از منکر افعال خود.

۱) سوآء السبيل: راه راست، راه درست، راه شایسته

لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ^{٧٩} تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتُولُّونَ الَّذِينَ كَفَرُوا

هست بد آنچه همواره میکردن د فعل * می بینی کثیر آنهارا میگیرند مولی ا کسان کافر را.

لَيْسَ مَا قَلَّ مَتَّ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي

هست بد آنچه مقدم فرستاد برایشان نفسها یشان که قهر شد الله بر آنها و در

الْعَذَابِ هُمْ خَلِدُونَ^{٨٠} وَلَوْكَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَنَّا

عذاب هستند خلد کنند گان * و اگر که میداشتند ایمان بر الله و نبی و آنچه

أُنْزَلَ إِلَيْهِ مَا أَتَخَذُ وَهُمْ أَوْلَيَاءُ وَلِكُنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ^{٨١}

* شد نازل بر او نمیگرفند آنهارا اولیاء و لakan کشیر آنها اند مردم فاسق *

لَتَجْدَنَّ أَشَدَّ الظَّالِمِينَ عَدَا وَهُنَّ الَّذِينَ أَنْهَا اللَّهُ وَالَّذِينَ أَنْهَا رُوْحًا

می یابی اشد مردم را در عداوت باکسان مؤمن، یهود و کسان مشرک را،

وَلَتَجْدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوْدَةً هُنَّ الَّذِينَ أَمْنَوْا الَّذِينَ قَاتَلُوا إِنَّمَا نَصْرَى

و می یابی قریب ترین آنهارا بدوستی بکسان مؤمن، آنارکه گویند ما هستیم نصارا.